Grund af en uudviklet Æresfølelse paa dette Punkt. Jeg mener, at der her findes en stor Forskel, og at den ligger i, at Drengen fra Barndommen opdrages i den Forestilling, at det er en Æressag for ham at fuldføre, hvad han har besluttet og begyndt — det er den Erfaring, han stadig herved vinder om, hvad en trofast Vilje magter, som gør ham saa lykkelig selvsikker paa hans senere Bane — mens Pigerne i de fleste Tilfælde opdrages til, saa snart Vanskelighederne komme dem ind paa Livet, at søge andres Hjælp eller opgive deres Forehavende. Og mens Pigerne advares mod Overanstrengelse, opmuntres Drengene til at sætte deres Glæde i at vise det svage Køn Riddertjenester; saaledes arbejder den ene Parts Opdragelse den andens i Hænderne.

Naa, i og for sig er der intet at indvende mod, at Kvinder — og Mænd med for den Sags Skyld — søge at slippe gennem Livet uden unødigt Besvær. Man elsker nu en Gang ikke Arbejdet for Arbejdets egen Skyld og er ikke heller forpligtet dertil. Men ved den Indrømmelse til Kvindernes svagere Kræfter, som her gøres, afstedkommes den Ulykke, at Smaapigerne og senere de unge Piger, hver Gang de staa for, hvad man kunde kalde en Barrière i deres Arbejde, lade sig bære over; de undvige, hver Gang der kræves stærk Anspænding af deres Evner, og de faa saaledes aldrig Lejlighed til at erfare, at Viljen er Maalets Moder. Saa lidt som de faa Sjælens Muskelstyrke, Handlekraften, udviklet, saa lidt vinde de Tro paa Viljens guddommelige Skabermagt. Og paa denne Tro ere alle menneskelige Fremskridt grundede. Det er en af Livets mægtigste Love, at i samme Grad, som Troen paa at kunne naa Maalet vokser, i samme Grad vokser ogsaa Evnen til at naa det. Og i samme Grad som Tvivlen sniger sig ind paa En, hæmmes hele Ens Færd.

Jeg saa en Gang, mens der ventedes paa et forsinket Tog, en Dreng bruge hen ved 10 Minutter til at faa Fodfæste paa en Dørfylding med Negle og Tæer; ustandselig gled han ned og ustandselig prøvede han atter paa at hage sig fast. Tilsidst naaede han at staa et lille Sekund deroppe. Og jeg tænkte ved mig selv: en Pige vilde forlængst have opgivet det. Saa snart hun begyndte at blive træt, vilde hun have sagt til sig selv, at det aldeles intet praktisk Udbytte medførte at staa paa en Dørfylding. Og saa vilde hun ophøre med Forsøget. Overfladisk set kunde hun synes at have Ret. Men efter deres forskellige Fremfærd vilde de to Børn nu have høstet to forskellige Erfaringer: Drengen vilde være blevet bestyrket i Troen paa sin Viljes Uimodstaaelighed, mens Pigen vilde have endnu lettere ved at tabe Modet næste Gang.